

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobce: **Českomoravský Billiardový svaz**
IČO: 47608994
sídlem Zátopkova 100/2, 169 00 Praha
zastoupen advokátem JUDr. Danielem Vidunou, LL.M.
sídlem Palackého 715/15, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Národní sportovní agentura,**
IČO: 07460121
sídlem Českomoravská 2420/15, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. NSA-0070/2023/PSS23/05, sp. zn. NSA-0070/2023/PSS23 ze dne 27. 7. 2023

takto:

- I.** Rozhodnutí Národní sportovní agentury č. j. NSA-0070/2023/PSS23/05, sp. zn. NSA-0070/2023/PSS23 ze dne 27. 7. 2023 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, JUDr. Daniela Viduny, LL.M.

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Štěpinová.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí.

1. Dne 3. 11. 2022 vyhlásil žalovaná Výzvu k podání žádostí o poskytnutí dotace „Podpora sportovních organizací svazového charakteru 2023 pod č. j. 25/2022 (dále jen „Výzva“).
2. Dne 6. 1. 2023 žalobce odeslal v reakci na Výzvu žádost o dotaci vedenou pod. č. PSS23-00070 v celkové výši 5 905 000,- Kč (dále jen „žádost“).
3. Dne 27. 7. 2023 bylo usnesením o zastavení řízení č. j. NSA-0070/2023/PSS23/05 řízení o žádosti žalobce o dotaci ve smyslu § 14j odst. 4 zákona č. 218/2000, o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) (dále jen „rozpočtová pravidla“) zastaveno, a to kvůli nesplnění podmínek Výzvy, resp. nedostatečné prokázání jejich splnění, zejména podmínky bodu 7.1. odst. 2 ve vztahu k bodům 2.12. písm. b), d), i) (dále jen „napadené rozhodnutí“) dle kterého nemá být žalobce oprávněným žadatelem, jelikož nenaplnuje definici svazu.
4. Žalobce dne 27. 9. 2023 podal proti napadenému rozhodnutí žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a to proti všem výrokům napadeného rozhodnutí.

II. Argumentace žalobce.

5. Žalobce ve své žalobě namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, jelikož žalovaná měla postupovat v rozporu s právními předpisy, se zásadami správního řízení, překračovat a zneužívat meze správního uvážení, přičemž napadené rozhodnutí má být postiženo odpovídajícími vadami.
6. Zprvu poukazuje žalobce na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí a porušení podmínek § 68 zákona odst. 3 č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Konkrétně vytýká žalovanému nedostatečné odůvodnění rozhodnutí spočívající v tom, že žalovaná uvedla pouze vybraná ustanovení výzvy, označil dokumenty a následně konstatoval, že žalobce nesplnil podmínky Výzvy. Žalobce předkládá, že nebylo dostatečně vysvětleno, z čeho vycházejí důvody pro zastavení řízení o žádosti, resp. proč a jak nesplnil žalobce předmětné podmínky Výzvy.
7. Napadené rozhodnutí dle žalobce pouze zmiňuje, že *„ze stanov a z předložené organizační struktury žalobce nevyplývá organizační a řídicí struktura na základě, které by byl schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.12. písm. b) a d) Výzvy a dále, že z žalobcem předložených dokumentů „nevyplývá, že žadatel má vytvořen systém odborného školení a systémového vzdělávání v soulad s bodem 2.12. písm. d) a zároveň, že žadatel neprokával, že tento systém vzdělání je dle bodu 2.12. písm. i) funkční alespoň po dobu 5 let předcházející datu podání žádosti.“*, přičemž žalovaná již nikde neuvádí popis konkrétních rozporů, na kterých výše uvedený závěr žalovaná postavil, přičemž nikterak neuvádí, *„jak má dle příslušných ustanovení Výzvy organizační a řídicí struktura, prostřednictvím které je vytvořen systém odborného školení a systémového vzdělávání, vypadat“*. Z tohoto pak dle žalobce vyplývá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jelikož mu, dle jeho názoru, nebylo sděleno, proč podmínky Výzvy nesplňuje, jak byly rozpory zjištěny, co z takových rozporů plyne ve vztahu ke konkrétním ustanovením Výzvy, a ani, jak by měl splnění takových podmínek řádně prokázat.
8. V tomto kontextu pak žalobce poukazuje na rozpor v tom, že mu je žalovanou vytýkána nedostatečná organizační a řídicí struktura, přičemž tento pojem je definován v bodech 2.5. a 2.14., jejichž porušení mu však žalovaná napadeným rozhodnutím nevytýká. K tomuto dále odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 17 A 90/2022 ze dne 10. 8. 2023, na kterém staví svou argumentaci týkající se neurčitou definicí organizační struktury v bodě 2.5. Výzvy, přičemž s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 202/2007 ze

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Štěpínová.

dne 16. 7. 2008, rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 100/2009 ze dne 29. 10. 2009 a rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 42/2011 ze dne 3. 8. 2011, podotýká, že tato neurčitost a nepřesnost nemůže jít k tíži žalobce, jakožto slabší straně předmětného veřejnoprávního vztahu.

9. Žalobce poukazuje na to, že žalovaná neprověřovala skutečnou organizační a řídicí strukturu žalobce, ale pouze vytkla, že základní organizační struktura žalobce, jak ji předpokládají stanovy, není dostatečná. Žalobce je tak názoru, že žalovaná nedostatečně definuje pojem „odpovídající organizační a řídicí struktura“.
10. Následně žalobce předestírá, že „*důvodem vydání Rozhodnutí pro nesplnění podmínky stanovené v čl. 2 bodu 2.12. odst. b), d) i) a pravděpodobně bodu 2.14. Výzvy ze strany žalobce, jsou následující neurčité definice a s nimi spojený nesprávný výklad a aplikace žalovanou stanovených dotačních podmínek*“, načež žalobce cituje předmětná ustanovení výzvy.
11. Žalobce se pak domnívá, že podmínky bodu 2.12. písm. b) Výzvy splňuje již samotným textem stanov žalobce v souvislosti s dalšími předloženými dokumenty, jako např. soutěžním řádem. Tentýž závěr činí ze skutečnosti, že je žalobce členem organizace, která je nositelem mezinárodní sportovní autority v předmětném sportovním odvětví.
12. Žalobce v souvislosti s podmínkou 2.12 písm. d) a i) Výzvy vytýká žalovanému, že své odůvodnění zkrátil na pouhé konstatování, že jejich splnění nevyplývá z předložených dokumentů, jmenovitě ze statutu komise mládeže, statutu komise rozhodčích a zápisu valné hromady z roku 2019. Žalobce je názoru, že žalovaná měl v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyložit konkrétní nedostatky stavu, o kterém předložené dokumenty vypovídají.
13. Žalobce pak znovu odkazuje na svůj názor o neurčitosti pojmu „organizační a řídicí struktura“, jak jej popisuje bod 2.5. Výzvy, která má mít dle žalobce z důvodu provázanosti jednotlivých ustanovení za následek neurčitost, a tedy nepřezkoumatelnost bodů 2.12. písm. b) a d).
14. Následně žalobce vytýká žalované, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí pouze stanovy žalobce, organizační strukturu, statut komise mládeže, statut komise rozhodčích a zápis valné hromady z roku 2019, přičemž předložil množství dalších dokumentů, jako je seznam trenérů, seznam školení a koncepcí systémových vzdělání, směrnice rozhodčích, regionální školení atd. K tomuto žalobce odkazuje na rozsudek Městského soudu v Praze, sp. zn. 18 A 80/2022 ze dne 20. 7. 2023, přičemž podotýká, že v kontextu bodu 11.1. Výzvy žalovaná zřejmě předpokládala doložení splnění podmínek prostřednictvím většího množství dokumentů.
15. V závěru této části vyjadřuje žalobce názor, že žalovaná při posuzování buď nepřihlédla ke všem žalobcem předloženým dokumentům, nebo je přinejmenším nezahrnula v odůvodnění, přičemž obě možnosti dle názoru žalobce poukazují na pochybení žalované.
16. Z těchto důvodů navrhuje žalobce, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

17. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě s odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze, sp. zn. 11 A 70/2022 ze dne 4. 1. 2023, který v obdobném případě nenalezl důvody pro nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu, podotkla, že z judikatury Městského soudu v Praze nelze vyvodit ustálenou rozhodovací praxi, a vyjádřil názor, že závěry v tomto rozsudku obsažené lze vztáhnout i na posuzovaný případ.
18. Následně žalovaná uvedla, že nesouhlasí s žalobcem předestřeným názorem o neurčitosti některých definic obsažených ve Výzvě, a jejich výkladu a aplikace, jak namítá žalobce, přičemž žalovaná „*výklad těchto ustanovení pokládá za jednoduchý, v podstatě mechanický*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Štěpínová.

19. Žalovaná rovněž vyjádřila názor, že odkaz žalobce na rozsudek Městského soudu, sp. zn. 18 A 80/2022 ze dne 20. 7. 2023 není přílehlavý, jelikož v něm posuzovaném případě byl namítán a označen konkrétní dokument, ze kterého vyplývaly konkrétní závěry pro (ne)splnění podmínek a který byl v předmětném rozhodnutí opomenut. Žalovaná podotýká, že žalobce v žalobě v této souvislosti uvedl několik jím předložených dokumentů, ale již nepřednesl, v čem mají být pro posuzování splnění podmínky bodu 2.12. písm. i) relevantní.
20. Na závěr žalovaná přednesla, že „*Lze přisvědčit tvrzení žalobce, že výzva umožňuje, aby splnění podmínek oprávněného žadatele bylo doloženo různými dokumenty. To však ale nic nemění na základní skutečnosti, že relevantnost jednotlivých dokumentů hodnotí žalovaná jako poskytovatel dotace, který vede dotační řízení. Žalovaná trvá na tom, že hodnotila všechny dokumenty předložené žalobcem a vyvodila z nich odpovídající závěry.*“
21. Žalovaná navrhl žalobu zamítnout pro nedůvodnost v plném rozsahu.

IV. Posouzení věci soudem.

22. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně vycházejí ze skutkového a právního stavu, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí, přezkoumal je na základě podané žaloby v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.], včetně řízení předcházejícího jeho vydání, jakož i z hlediska vad, k nimž by byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti. Při tom naznal, že žaloba není důvodná.
23. Ve věci rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, žádný z účastníků řízení na jiném postupu netrval. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny nezbytné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).
24. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze dvou hlavních důvodů, a to nepřezkoumatelnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí a chybného posouzení skutkového stavu žalovanou.
25. Co se týče námítky nepřezkoumatelnosti, je zprvu nutno podotknout, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je velice stručné. Nepřezkoumatelnost je však nutno posuzovat meritorně, nikoliv formálně, jak vyplývá také z rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 11 A 70/2022 ze dne 4. 1. 2023, který ve svém vyjádření citovala žalovaná. Ke zjištění, zda je odůvodnění napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelné, je na něj tedy nutné pohlížet jako na soubor veškerých okolností, informací a dokumentů s předmětem řízení souvisejících, a to za účelem odpovědět na to, zda je možné z tohoto souboru důvody pro určité počínání správního orgánu vyvodit.
26. S výtkou žalobce, že žalovaná v odůvodnění neuvádí, „*jak má dle příslušných ustanovení Výzvy organizační a řídicí struktura, prostřednictvím které je vytvořen systém odborného školení a systémového vzdělávání, vypadat*“, se ve světle výše uvedeného nelze plně ztotožnit. Není totiž povinností žalované poskytovat v odůvodnění napadeného rozhodnutí návod či poskytovat odpověď na otázku, jak mělo být žalobcem činěno, aby byl výrok rozhodnutí kladný. Naopak je v zásadě nutné, aby z odůvodnění plynul „*návod*“ na to, jak činěno být nemá, tj. musí být zřejmé, z jakých skutečností a jejich vzájemných vztahů určitý závěr vyplynul.
27. Argumentace žalobce týkající se pozice příjemce dotace, coby slabší strany ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 202/2007 ze dne 16. 7. 2008, rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 100/2009 ze dne 29. 10. 2009 či rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 42/2011 ze dne 3. 8. 2011, zde není zcela přílehlavé, a to z důvodu, že zde žalobce nevystupuje jakožto příjemce dotace, nýbrž žadatel. Nelze pak vnímat, že by nejasnost vymezení dotačních podmínek šla žalobci k tíži, když by neměla mít vliv na samotný výsledek rozhodnutí o žádosti o dotaci, nýbrž pouze na jeho přezkoumatelnost. Opačný závěr by šlo učinit

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Štěpínová.

pouze v případě, že by kvůli nejasnosti dotačních podmínek žalobce nepředložil určité dokumenty vypovídající o relevantních skutečnostech, které by mohly změnit jinak negativní rozhodnutí o žádosti. To však žalobce v tomto kontextu výslovně nenamítá.

28. Žalobce v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí spatřuje rozpor v tom, že v napadeném rozhodnutí není odkaz na ustanovení 2.5. a 2.14. Výzvy, třebaže se tato ustanovení týkají organizační a řídicí struktury, jejíž nedostatky mu jsou vytykány v souvislosti s jinými ustanoveními, a dále rozporuje samotné posouzení doložených skutečností, resp. závěry, které z nich žalovaná vyvodila ve vztahu k bodu 2.12. písm. b) Výzvy. Soudu v obecné rovině nepřísluší nahrazovat správní uvážení žalované, ovšem v tomto kontextu soudu taktéž není jasné, z jakých důvodů doložené dokumenty, jmenovitě soutěžní řád, doklad o tom, že je žalobce členem organizace, která je nositelem mezinárodní sportovní autority v předmětném sportovním odvětví, či samotné stanovy, které předpokládají: „1. Hlavní činnost ČMBS je péče o všestranný rozvoj kulečnickového sportu v ČR, vytváření podmínek pro všechny jeho formy a výkonnostní stupně, které realizuje v jeho členských subjektech, případně i mimo tyto subjekty. K tomu svolává a ustavuje své orgány v souladu s těmito stanovami. 2. Řídí, rozvíjí a organizuje kulečnickové soutěže všech věkových kategorií v celé své sportovní organizační struktuře a působnosti na území ČR. Vydává závazná sportovně-technická pravidla a řády s celostátní působností..., zajišťuje školení trenérů a rozhodčích. 3. Zastupuje a hájí zájmy českého kulečnickového sportu v mezinárodních organizacích a je jediným představitelem českého kulečnicku ve všech jeho družích a disciplínách, plní úkoly uložené jí jako národní organizaci ze strany mezinárodních sportovních organizací. Zajišťuje státní reprezentaci ve všech družích a disciplínách kulečnickového sportu...“; nepostačují k prokázání splnění podmínek.
29. Odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy předkládá, že podmínky bodu 2.12. písm. b) nebyly naplněny z důvodu neodpovídající organizační a řídicí struktury, kterou ovšem tento bod samotný nepředpokládá. Soud se pak domnívá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí chybně argumentuje nesplněním bodu 2.12. písm. b), přičemž míní, že nebyla splněna podmínka bodu 2.5., což vyplývá z věty „...ale především z ní (z organizační struktury: pozn. soudu) musí být zřejmé jakým způsobem naplňuje účel spolku zejména dle bodu 2.12. písm. b), d), e) a h).“ O tom následně i vypovídá bod 11.1. písm. r), kdy k doložení účelu svazu není předloženo organizační a řídicí struktury předpokládáno. To mj. poukazuje na nešťastnou systematiku Výzvy samotné, když vztahy mezi ustanoveními a tedy podmínkami, nejsou jednoznačné.
30. Lze pak souhlasit s žalobcem v názoru, že absence výtky bodu 2.14 v odůvodnění napadeného rozhodnutí, který předpokládá, že žadatel „Má založenou odpovídající organizační a řídicí strukturu“, přičemž „je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.12. písm. b) a d) dle svého zakladatelského dokumentu.“ činí odůvodnění rozhodnutí ještě více zmatečným. Citované ustanovení se týká celostátní působnosti žadatele a organizace soutěží, přičemž není z jazykového výkladu ustanovení zřejmé, zda se následně vymezené nároky na organizační a řídicí strukturu, zejména v kontextu užití fráze „odpovídající organizační a řídicí struktura“ vztahují právě k celostátní působnosti a organizaci soutěží, či jde o mimoběžnou podmínku, která je pouze nešťastně přiřazena do téhož ustanovení. Bod 2.14 je však zřejmě jediné ustanovení Výzvy, které výslovně spojuje bod 2.5. s definičními znaky svazu dle 2.12. písm. b) a d), a tedy jediné ustanovení, které subsumuje nároky na organizační strukturu dle bodu 2.5. pod pojem „oprávněný žadatel“, a činí z bodu 2.5. tedy faktor spadající do působnosti posuzování dle bodu 7.1. a 13.2. písm. f) Výzvy, a tedy zakládá možnost na základě nesplnění podmínek dle bodu 2.5. rozhodnout o zastavení řízení dle § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel. V takovém případě je však nutné přisvědčit žalobci názor, že žalovaná pochybila, jestliže bod 2.14 v odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsáhla.
31. Opačný závěr by pak nevypovídal pouze o pochybení žalované spočívající v odkazu na chybné ustanovení Výzvy, nýbrž by rozhodnutí na základě tohoto bodu zřejmě vůbec nemohlo být

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Štěpinová.

učiněno, když bod 2.5. není bez souvislosti s bodem 2.14. součástí předmětu posuzování osoby jako oprávněného žadatele dle ustanovení části 7., ani formálního hodnocení dle bodu 13.2. Soud tedy dochází k závěru, že žalovaná pochybila v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí tím, že nevyložila důvody nenaplnění podmínky bodu 2.12. písm. b), respektive nevytkla nenaplnění podmínek bodu 2.14, a tím, že dospěla k závěru, který Výzva v kontextu ustanovení § 14j odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel neumožňuje, jestliže tyto relevantní skutečnosti předpokládané bodem 2.5. nemají bez dalšího vliv na posouzení, zda žádost podal oprávněný žadatel.

32. Nehledě k tomu, že bod 2.14., který jediný spojuje nároky na organizační strukturu s definicí svazu v bodě 2.12., obsahuje frázi „*Organizační strukturu v souladu s bodem 2.5. svaz doloží jako samostatnou přílohu, tzn. že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.12. písm. b) a d) dle svého zakladatelského dokumentu.*“ Struktura této věty je matoucí zejména z důvodu, že předpokládá, že žadatel předloží organizační strukturu, „*na základě, které je schopen prokázat*“, že jejím prostřednictvím naplňuje svůj účel dle bodu 2.12. písm. b) a d). Z této věty pak nevyplývá, že by organizační struktura či další dokumenty měly tyto skutečnosti prokazovat, nýbrž pouze, že by měly tyto dokumenty vypovídat o možnosti tyto skutečnosti prokázat. Třebaže se taková nuance může jevit jako zanedbatelná, zakládá oprávněnou nejistotu žadatele ve vztahu k rozsahu dokumentů, které se od něj vyžadují.
33. Obdobnou frázi užívá žalovaná i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, tj. „*Odpovídající řídicí a organizační struktura, ze které by vyplývalo, že je žadatel schopen prokázat, že jejím prostřednictvím naplňuje svůj účel s bodem 2.12. písm. b) a d) výzvy nebyl schopen poskytovatel, jakkoliv potvrdit a ověřit z dostupných zápisů, dokumentů žadatele (zápisy z VH, zápisy z VV, zápisy z komisi apod.)*“. Zprvce stále není zřejmé, co je žalovanou míněno pod pojmem „*odpovídající řídicí a organizační struktura*“, když Výzva výslovně definuje pouze pojem „*organizační struktura*“, přičemž i u tohoto se lze pozastavit nad jeho významovým rozsahem. Z druhé pak z odůvodnění nevyplývá, jaké nedostatky žalovaná v rámci řídicí a organizační struktury spatřuje. V tomto kontextu je nutné podotknout, že výčet dokumentů uvedený na konci citované věty je pro účely odůvodnění takřka bezpředmětný, a to zejména jelikož se jedná o demonstrativní výčet, který je navíc vztažen k závěru o tom, že v rámci těchto dokumentů nějaká předpokládaná skutečnost či informace chybí, respektive je nedostatečná. Ve výsledku tedy žalovaná neposkytla dostatek informací k tomu, aby byl soud, případně žalobce, schopen se sebevětší snahou z dostupných informací zjistit, na jakých úvahách jsou závěry napadeného rozhodnutí postaveny.
34. S názorem žalobce, že žalovaná pochybila, když v odůvodnění pouze konstatovala, že splnění podmínek bodů 2.12. písm. d) a i), konkrétně ve vztahu k naplnění funkční koncepce systému zajišťování odborného školení a systémového vzdělávání, nevyplývá mj. ze statutu komise mládeže, statutu komise rozhodčích a ze zápisu valné hromady z roku 2019, se lze do určité míry ztotožnit, když soudu není jasné, proč tyto dokumenty o zajišťování odborného školení a systémového vzdělávání nevypovídají. V rámci odůvodnění žalovaná rovněž vůbec nezmínila další dokumenty, jako seznam trenérů, seznam školení a koncepcí systémových vzdělání, směrnici rozhodčích, či doklady o regionálních školeních. Soud znovu podotýká, že se nenachází v pozici, kdy by mohl bez dalšího nahrazovat správné uvážení žalované či její hodnocení důkazů, ovšem ty ani není za této situace schopen z odůvodnění napadeného rozhodnutí nikterak vyčíst, dovodit, a tedy ani přezkoumat, a to ve směru k bodu 2.12. písm. d), ani i).
35. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí pak nelze vyvodit důvody pro závěr o nesplnění podmínky bodu 2.12. písm. i) Výzvy, které by nebyly svým jádrem navázané na závěr o nesplnění podmínky bodu 2.12. písm. d). Zejména v případě, kdy se žalovaná nikterak nevyjádřila právě k těm důkazům, které čistě z hlediska časového aspektu podmínky bodu 2.12. písm. i) naplňují. Z odůvodnění pak není zřejmé, proč nebyla splněna podmínka bodu 2.12. písm. d), a z toho důvodu ani nemůže být vzhledem k provázanosti těchto bodů, jak v samotné Výzvě, tak v odůvodnění napadeného rozhodnutí, zřejmé, proč nebyla splněna podmínka bodu 2.12. písm. i).

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Štěpinová.

36. Obdobně lze říci, že třebaže žalovaná není povinna se aktivně vyjádřit ke všem předloženým dokumentům, s těmi, které svou podstatou mohou o určité skutečnosti vypovídat či odpovídají výčtu předpokládaných dokumentů ve Výzvě, je zapotřebí se v odůvodnění vypořádat. To nutně neznamená, že by veškeré sebeméně relevantní dokumenty měly být jmenovitě zmíněny v odůvodnění, avšak z odůvodnění samotného musí vyplývat úvaha, která žalovanou vedla k předmětnému závěru a ze které by způsob hodnocení předložených dokumentů měl být alespoň dovoditelný.
37. Žalobcův odkaz na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 18 A 80/2022 ze dne 20. 7. 2023 se, jak správně uvedla žalovaná ve svém vyjádření, týká poněkud odlišné situace, kdy byl předložen konkrétní dokument, který jednoznačně vypovídal o relevantní skutečnosti a který byl v rámci posuzování případu zřejmě opomenut. Žalobce však nepřednesl konkrétní dokument s uvedením skutečností, o kterých by měl jednoznačně vypovídat, nýbrž vesměs kritizuje obecné hodnocení dokumentů žalovanou, zejména v kontextu strohého odůvodnění. Žalobce pak v žalobě označil dokumenty, které v rámci správního řízení předložil, přičemž z kontextu lze vyvodit, že mají vypovídat zejména o naplnění podmínky dle bodu 2.12. d) a i), avšak již není zmíněno, jakým způsobem by tyto dokumenty měly svědčit o tomto faktu, případně vyvracet závěry žalované. Je ovšem nutno podotknout, že žalobce by k takovému počínání ani neměl příliš prostoru, když žalovanou nebyly vylíčeny konkrétní vady a nedostatky žalobcem předložené dokumentace.
38. S tvrzením žalobce o neurčitosti pojmu „organizační a řídicí struktura“ lze souhlasit. Žalovaná se ve svém vyjádření vůči tomuto vymezila tak, že se jí výklad tohoto ustanovení jeví jasným, ovšem jak již soud předestřel v rozsudku Městského soudu sp. zn. 10 A 119/2023 ze dne 7. 12. 2023, v němž se zabýval žalobou jiného žadatele o dotaci, avšak toutéž Výzvou: „Ostatně v bodě 2.5 Výzvy je organizační struktura definována jako „oficiálně kodifikované hierarchické uspořádání vztahů mezi jednotlivými úrovněmi řízení a funkcemi v rámci organizačních útvarů a vztahů mezi útvary v rámci spolku. Zahrnuje vztahy nadřízenosti a podřízenosti a řeší vzájemné kompetence, vazby a odpovědnosti. Organizační struktura musí být zachycena a oficiálně kodifikována v zakladatelských dokumentech, stanovách, nebo dle kompetencí schválena usnesením orgánu spolku do jehož působnosti taková kompetence spadá. Organizační struktura představuje vazby nadřízenosti, podřízenosti, pravomocí a odpovědností jednotlivých osob nebo pracovních pozic, ale především z ní musí být zřejmé jakým způsobem naplňuje účel spolku zejména dle bodu 2.12. písm. b), d), e) a b). Z organizační struktury vyplývá, jakým způsobem spolek řídí a organizuje rozvoj daného sportovního odvětví v oblasti systémových (postupových) národních soutěží, státní sportovní reprezentace, případně systému výchovy sportovně talentované mládeže na všech úrovních v rámci celé České republiky, především místních, oblastních, krajských a národních soutěží, jakým způsobem zajišťuje odborná školení a systémová vzdělávání a jeho celostátní působnost dle bodu 2.14.“ (podržení provedl soud). Z uvedeného vyplývá, že organizační struktura musí být zachycena a oficiálně kodifikována v zakladatelských dokumentech, stanovách, nebo dle kompetencí schválena usnesením orgánu spolku. Na jiném místě však Výzva hovoří o tom, že „[o]rganizační strukturu v souladu s bodem 2.5. svaž doloží jako samostatnou přílohu, tzn. že je schopen prokázat, že prostřednictvím této struktury naplňuje svůj účel v souladu s bodem 2.12. písm. b) a d) dle svého zakladatelského dokumentu.“ (sporný bod 2.14). Z tohoto požadavku se soudu naopak jeví, že organizační struktura je samostatným dokumentem mimoběžným se stanovami, ač se jí prokazuje, že prostřednictvím struktury svaž naplňuje svůj účel dle svého zakladatelského dokumentu (zde právě stanov). Nakonec bod 11.1 písm. q) Výzvy obsahuje požadavek, aby organizační struktura svažu dle bodu 2.5 byla doložena „[o]rganigramem (diagram organizační struktury svažu včetně popisu) a popisem organizování systémových soutěží, např. soutěžním řádem nebo jiným předpisem schváleným příslušným svazem případně MSO“. Toto ustanovení tak ještě rozšiřuje množinu dokumentů, jimiž má být organizační struktura doložena. Její doložení také jinými dokumenty připustila ostatně rovněž žalovaná, když uvedla, že splnění této podmínky [patrně myšleno doložení organizační struktury, ze které vyplývá organizační a řídicí struktura, kterou by žalobce prokázal, že prostřednictvím ní naplňuje svůj účel dle bodu 2.12 písm. b) Výzvy] nedokládá ani žadatelem předložená organizační struktura (myšleno samostatný dokument Organizační schéma).

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Štěpínová.

Z Výzvy proto není zcela zřejmé, v jaké formě má být organizační struktura žadatelem (žalobcem) doložena, případně kde přesně má být zachycena. V tomto směru si výše uvedená ustanovení Výzvy dokonce odporují: dle bodu 2.5 má být zachycena v zakladatelských dokumentech, ve stanovách nebo schválena příslušným orgánem spolku, dle bodu 2.14 nebo 11.1 písm. q) má jít o samostatnou přílohu, odlišnou od uvedených dokumentů. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se soudu jeví jako pravděpodobné, že právě v této věci panuje mezi stranami spor. Ale může se tak pouze domnívat, neboť odůvodnění 6 10 A 119/2023 napadeného rozhodnutí je pouhou citací pasáže Výzvy s kusými, spolu nepropojenými tvrzeními žalované. Již z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť není postaveno najisto, jakou formu má organizační struktura mít, případně čím vším ji lze nebo nelze doložit.“

39. Vůči definici pojmu „organizační struktura“ zůstává soud téhož názoru, jaký zastával v předestřeném rozsudku. Žalobcovy stanovы jednoznačně obsahují vymezení organizační struktury, která má několik vrstev, předepsané úlohy, obsahuje regionální složky atd. Žalobce rovněž doložil mj. organigram předpokládaný bodem 11.1 písm. q). Žalovaná se zřejmě vůči organigramu („organizační struktura“) vymezila následovně: „Doložení a splnění této podmínky nedokládá ani žadatelem předložená organizační struktura. Současně Poskytovatel konstatuje, že předložená organizační struktura neobsahuje informace o tom, kdy a jakým orgánem byla tato organizační struktura projednána a schválena.“ Ovšem doložení organigramu předpokládá pouze bod 11.1. písm. q), který k organigramu nevztahuje povinnost doložení informací o tom, kdy a jakým orgánem byl schválen. Soudu tedy není zřejmé, z čeho tato povinnost vychází, obzvláště vzhledem k tomu, že organizační struktura v organigramu obsažená v základu odpovídá té předpokládané stanovami žalobce.
40. K tomuto je pak nutné podotknout, že se znovu může jednat o pochybení při tvorbě samotné výzvy, resp. v její systematice, když je dokládání organizační struktury předpokládáno v několika bodech několika způsoby, jejichž vzájemné vztahy nejsou ze znění Výzvy zřejmé. Nutnost schválení dokumentů dokládajících organizační strukturu orgánem spolku totiž lze vyvodit z bod 2.5. „Organizační struktura musí být zachycena a oficiálně kodifikována v zakladatelských dokumentech, stanovách, nebo dle kompetencí schválena usnesením orgánu spolku, do jehož působnosti taková kompetence spadá.“, ovšem z jazykového výkladu této věty je tato podmínka naplněna v případě, že organizační strukturu předkládají stanovы. Bod 11.1. písm. q), který podmínku schválení nestanovuje, se zdá v rámci dokládání organizační struktury být speciálním, nicméně v jakémkoliv případě jde o nejasnou otázku, ze které jednoznačně nevyplývá podmínka schválení organigramu orgánem spolku. Nehledě na výsledný výklad ustanovení, lze odkázat na výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 202/2007 ze dne 16. 7. 2008, rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 100/2009 ze dne 29. 10. 2009 a rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 42/2011 ze dne 3. 8. 2011, jelikož podmínka schválení organigramu orgánem spolku je v obecné míře jednoduše zhojitelná a lze se domnívat, že v případě jasného vymezení relevantních podmínek Výzvy by k jejímu nesplnění nedošlo. Ve smyslu argumentace uvedené výše v souvislosti s touto judikaturou, pak lze spatřovat nutnost ochrany žadatele, resp. žalobce, jakožto slabší strany v případě, kdy nepřesnost a nejasnost ustanovení Výzvy mohou mít za přímý následek negativní závěr o žádosti.
41. Lze uzavřít, že body 2.5., 2.14. a v návaznosti i 2.12. písm. b), d) a i) Výzvy jsou neurčitě vymezeny, přičemž žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí jejich obsah, význam a jejich spjatost s konkrétním případem neobjasnila. Řádnému přezkumu také brání nevhodná systematika Výzvy, zejména v kontextu nejasných vzájemných vztahů mezi ustanoveními. Nelze ani vyloučit, že žalovaná postupovala způsobem, který Výzva, respektive rozpočtová pravidla nepředpokládají, když je možné se domnívat, že překročila rámeček, který jí výzva poskytuje k posouzení splnění podmínky oprávněného žadatele. Rovněž se žalovaná v odůvodnění nevyporádala s předloženými dokumenty, které se přinejmenším jeví, jako relevantní, přičemž samotné odůvodnění jako celek neopodstatňuje absenci hodnocení těchto dokumentů, když z něj není zřejmé, proč by skutečnosti v nich obsažené neměly o splnění podmínek vypovídat. Z těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Štěpínová.

důvodů není možné napadené rozhodnutí přezkoumat a posoudit meritum sporu, když úvaha a logika vedoucí k vyvození závěrů obsažených v napadeném rozhodnutí z dokumentů, které byly žalobcem předloženy v kontextu Výzvy, nejsou v odůvodnění vymezeny.

42. V kontextu výše uvedeného pak není možné, aby soud rozhodl o námitkách žalobce týkajících se chybného posouzení skutkového stavu, když k tomu by bylo zapotřebí se vypořádat s vlastním posouzením skutkového stavu žalované, pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí není možné.

V. Závěr a náklady řízení.

43. Žalobce se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo zastaveno řízení o jeho žádosti o poskytnutí dotace z důvodu, že nespĺňuje podmínky Výzvy, konkrétně z důvodu, že se nejedná o oprávněného žadatele. Soud konstatoval nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovanou, která se v něm nedostatečně vypořádala s předloženými dokumenty, neposkytla konkrétní srovnání předložených dokumentů s ustanoveními výzvy, nepopsala konkrétní nedostatky žalobce a předložených dokumentů, a nevyplnila výkladové mezery, které vznikly v důsledku nepřesných a nejasných ustanovení a systematiky Výzvy. V důsledku uvedeného soud shledal, že napadené rozhodnutí je ztíženo vadou nepřezkoumatelnosti, žalobě dle § 78 odst. 1 s. ř. s. vyhověl a napadené rozhodnutí zrušil a dle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc k dalšímu řízení žalovanému.
44. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem. Jejich výši soud určil v souladu s vyhláškou Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni provedení jednotlivých úkonů, a jsou tvořeny odměnou za dva úkony právní služby po 3 100 Kč: převzetí a přípravu zastoupení, sepis žaloby dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), paušální náhradou hotových výdajů 300 Kč za každý z těchto úkonů dle § 13 odst. 4, a částkou 1 428 Kč odpovídající DPH v sazbě 21 %, neboť žalobcův zástupce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty v souvislosti s § 57 odst. 2 s. ř. s.. Žalobcovy náklady zastoupení advokátem tak činí 8 228 Kč a náklady řízení včetně soudního poplatku činí celkem 11 228 Kč. Které je žalovaná povinna žalobci nahradit ve lhůtě jednoho měsíce k rukám jeho zástupce dle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Štěpínová.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. prosince 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová v. r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Štěpinová.